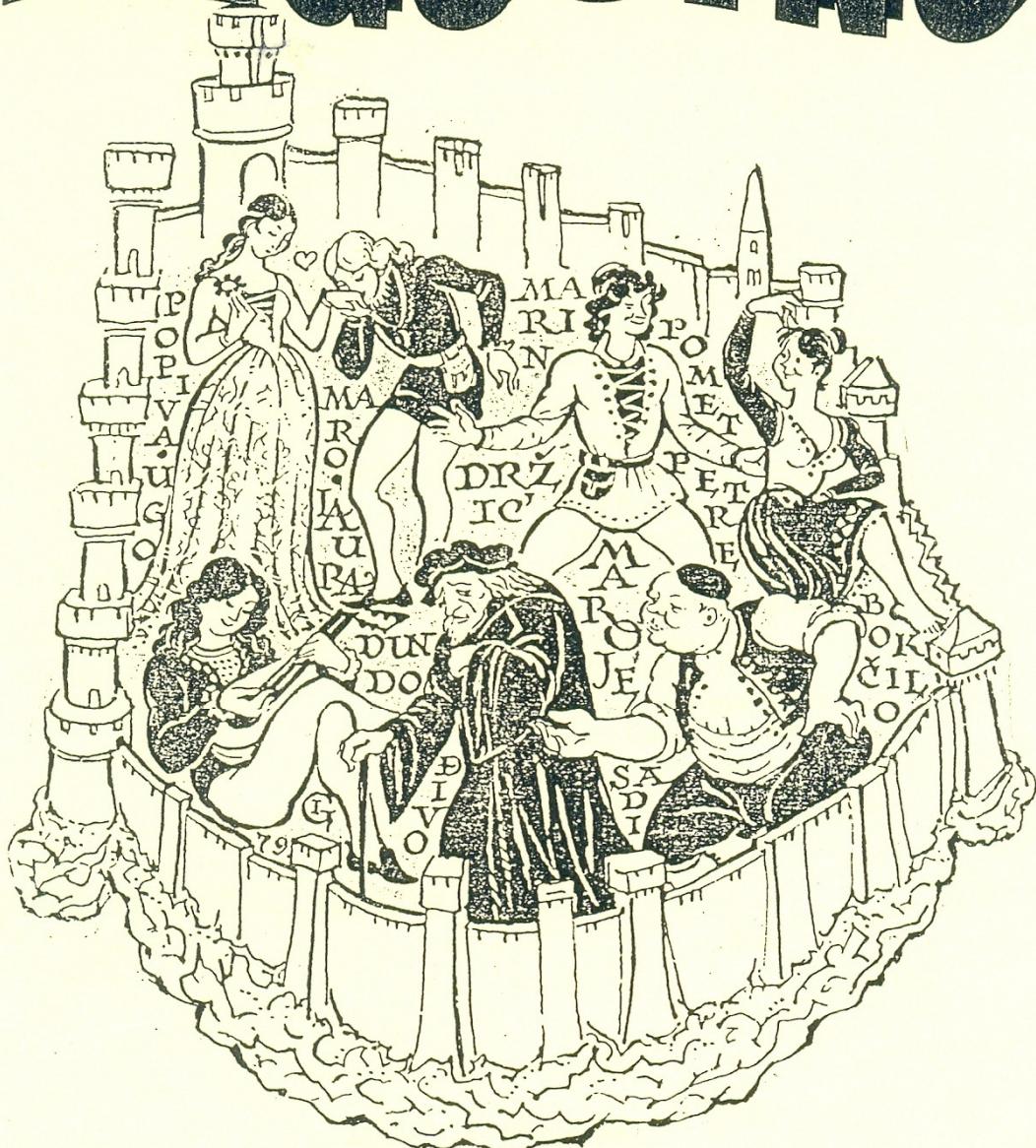

RAGUSINO

UVOD

I ove godine nastavlja se tradicija naše školske novinarske skupine koja je sa radom započela prije više od dvadeset godina. U tom su se razdoblju izmijenile generacije malih novinara i njihovih mentorica, promijenio se izgled i način pisanja vijesti, ubrzao se tempo života ... Samo jedno je ostalo isto, a to su predani učenici naše škole koje se svake godine okupljaju oko školskog lista Ragusino i izvještavaju vas o temama iz škole, ali i svega što je vezano uz učenički život i Mokošicu. Ove godine to su: Martina Prkačin, Andela Karačić, Patricia Krnjaić, Mateo Zvono, Jelena Burum, Mateo Ljubišić, Mario Ban, Mihaela Zadro, Antoneta Gončin i Mihaela Vukas pod mentorstvom prof. Ružice Maslać.

Poseban uspjeh postigla je Jelena Burum čiji je intervju sa Darijem Perićem, organizatorom velike humanitarne akcije *Svi za Pava*, prošao u velikoj konkurenciji na županijsko natjecanje smotre Lidrano.

Donosimo vam neke od vijesti i događanja koje su obilježile ovu školsku godinu 2014./2015.

SVI ZA PAVA

Prije nepunih mjesec dana, na Badnju noć, subrina je zauvijek obilježila život jednog mladića. U prometnoj nesreći nadomak Mokošice teško je stradao Pavo Hadija, mladić od 24 godine, vatreni navijač Torcide, student i bivši đak naše škole. Iako je čudom ostao živ, posljedice su bile strašne; ostao je nepokretan od vrata naniže. Danas je cijela Hrvatska čula za Pava, zahvaljujući ljudima velikog srca koji su odmah pokrenuli akciju prikupljanja pomoći za njegovo liječenje. Danas razgovaramo s jednim od njih, vodom navijača Torcida Mokošica i jednim od inicijatora akcije *Svi za Pava*, gosp. Darijem Perićem.

Možete li nam reći kako ste došli na ideju prikupljanja pomoći za Pava Hadiju, kako je izgledao sam početak akcije?

Akciju smo pokrenuli jer je Pavo naš član i prije svega priatelj, a pravi prijatelji se poznaju u nevolji. Nekad veliki boksač Muhammed Ali je jednom rekao: „Prijateljstvo je najteža stvar na svijetu za objasniti. To nije nešto što se uči u školi, ali ako nisi naučio što je smisao prijateljstva, uistinu nisi ništa naučio.“

Na samom početku smo bili malo neorganizirani, ali smo se brzo posložili. Odredili smo koordinatora, glasnogovornike i svi su dobili svoj zadatak tj. što će tko raditi.

Jeste li ikad prije imali neku humanitarnu akciju?

Dosad smo kao Klub navijača Hajduka Torcida Mokošica organizirali i sudjelovali u puno humanitarnih akcija, ali nikad na ovome nivou i nikad ovakvih razmjera. Znali smo da su potrebna velika sredstva i da ćemo ovaj put morati napraviti još više da bi postigli cilj.

Akcija *Svi za Pava* je brzo prešla gradske, pa čak i državne okvire. Jeste li se nadali ovakovom odazivu?

Sami plan akcije je bio da prijeđe gradske i državne okvira jer smo bili svjesni da samo na lokalnoj razini nećemo postići cilj i prikupiti potrebna sredstva. Nadali smo se velikom odazivu jer smo akciju pokrenuli preko KN Torcida koja ima svoje podružnice po cijeloj Hrvatskoj i Europi, te preko HNK Hajduka iz Splita. Ostalo se samo posložilo, sve više javnih osoba se uključivalo u akciju i na svojim web stranicama i facebook profilima objavljivalo podršku akciji pozivajući prijatelje i ljude dobre volje da se uključe u istu.

Poznajete li se osobno s vodama Torcide iz drugih gradova? Koji su se naši gradovi uključili u akciju?

Torcida nikad nije imala vođu nego jezgru grupe koja je vodila grupu, za razliku od drugih navijačkih skupina. U stalnom smo kontaktu sa Torcidom Split i svim podružnicama Torcide u Hrvatskoj. U akciji ne sudjeluju samo gradovi već i mala mjesta koja organiziraju razne *events* i događaje da bi se prikupio potreban novac. Bila je jednom jedna koreografija na sjevernim tribinama, a na poruci ispod nje je pisalo: „*Srce pokreće naš svijet*“.

Što mislite o priključenju Dinama i BadBlueBoysa vašoj akciji? Možemo li reći da ljudska solidarnost ne poznaje nikakve okvire?

Svi ljudi dobre volje bez obzira za koji klub navijaju su pozvani da sudjeluju u akciji, pa su se tako uključili i Bad Blue Boysi iz Zagreba. Bez obzira što je Pavo pripadnik Torcide. Mislim da je to normalno i da su tim putem pokazali jednu ljudsku stranu i navijačku solidarnost, bez obzira kakav je naš odnos na stadionu. Pavo je jedan mladi čovjek koji je teško nastradao i normalno je da svi koji su u mogućnosti pomognu na bilo koji način, bez obzira za koji klub navijaju. Nije ovo prvi put da su se Torcida, BBB i ostale navijačke

skupine ujedinile oko jedne stvari. Ti su momci i u Domovinskom ratu stajali rame uz rame, stvarajući našu lijepu Hrvatsku.

Jeste li posjetili Pava u Zagrebu? Kako on podnosi svoju tešku situaciju?

Posjetili smo nedavno Pava. Psihički se dobro drži, svjestan je svoje situacije i spreman je boriti se jer se radi o momku velikoga srca i velikom borcu.

Je li Pavo svjestan koliko je ljudi njegova tragedija dirnula u srce? Kako on komentira opsege akcije?

Ispočetka nije bio svjestan kolike je razmjere poprimila akcija, ali što ga više ljudi posjećuje i priča mu o svemu, to je sve svjesniji.

Obzirom na ogromne troškove rehabilitacije u inozemstvu, možemo li se nadati da će Pavo dobiti priliku za put i liječenje vani?

Pavo će sigurno dobiti priliku za put i liječenje u Švicarskoj. Prema našim planovima, očekujemo da ćemo skupiti novac koji je potreban. Nadamo se da će ozdraviti i stati opet na svoje noge, a mi ćemo i dalje biti njegova podrška i snaga. Troškovi liječenja su ogromni i još smo poprilično daleko od cilja zato pozivamo i dalje sve ljude da se uključe u akciju i pomognu koliko mogu. Ne postoji mala donacija, svaka kuna je dobrodošla.

Bivši ste učenik naše škole, ponosni smo na vašu inicijativu i kao učenici, i mi smo joj se priključili. Za kraj, možete li nam nešto poručiti?

Poručio bih vam da tek iza škole slijedi ona prava i teška škola koju morate proći, a to je životna škola. Zato, draga djeco iz Osnovne škole Mokošica ,uživajte dok ste još mali i učite! Iskreno, imamo neugodna iskustva s novinarama, i da se radi o nekom velikom portalu, sigurno se ne bih trudio ovo pisati u dva sata ujutro, ali pošto se radi o vama, sa

zadovoljstvom sam odgovorio na vaša pitanja jer vi ste budućnost i na vama sve ostaje! Eto, pa nam do kluba dobacite jedan primjerak vašeg školskog lista da vidimo kako vi to radite!

Priveli smo ovaj intervju kraju sretni i ponosni na snagu ovog prijateljstva. Što reći, osim da i svakome od nas želimo da bar jednom u životu upozna pravog prijatelja, onoga koji se pozna u nevolji!

Novinarka: Jelena Burum, 8.b

Mentorica: Ružica Maslać, prof.

„DAN PO DAN“

„Dan po dan, rukom pod ruku“, poruka je ovogodišnjeg Međunarodnog dana rijetkih bolesti koji se obilježava 28. veljače. Naša ga je škola obilježila odlaskom u dvoranu Visia 3. ožujka 2015. godine. Učenici i njihovi profesori pogledali su prvi dokumentarni film u Hrvatskoj napravljen na temu rijetkih bolesti.

„Dan po dan“ naziv je potresnog dokumentarnog filma koji je nastao u koprodukciji Hrvatskog filmskog saveza i Hrvatskog saveza za rijetke bolesti. Prikazuje se u kinima diljem Hrvatske, a dubrovački učenici su ga imali priliku pogledati u dvorani Visia 3. ožujka 2015.godine. U filmu su predstavljene istinite priče oboljelih od rijetkih bolesti i članova njihovih obitelji. Prikazan je njihov život, priroda njihovih rijetkih, najčešće smrtonosnih bolesti i njihova svakodnevna borba s poteškoćama na koje nailaze. Poseban naglasak u filmu stavljen je na reakcije okoline kad se suoče s oboljelima, na socijalnu izoliranost i nedostatak adekvatne skrbi i ustanova za oboljele.

U Hrvatskoj od rijetkih bolesti boluje između 250 000 i 300 000 ljudi. Procjenjuje se da postoji od pet do osam tisuća vrsta rijetkih bolesti u svijetu koje se, ako se otkriju na vrijeme, mogu uspješno liječiti. No, problem su lijekovi, koji su teško dostupni i u pravilu vrlo skupi. Vjerujemo da će nakon ovog filma mnogi od nas promijeniti svoj stav nezainteresiranosti kad se susretu s nekim oboljelim od neobične bolesti, i da im možemo pomoći bar u jednoj prepreci, a to je socijalna izoliranost.

Martina Prkačin i Andela Karačić, 8.b

INFOKUP 2015.- INTERVJU SA MIHAELOM BAREŠIĆEM

Mihael Barešić, učenik 8.b razreda naše škole, osvojio je prvo mjesto u kategoriji Osnove informatike na Županijskom natjecanju iz informatike Infokup 2015. Sa svojim rezultatom plasirao se na Državno natjecanje iz informatike održano 16. ožujka 2015. u Primoštenu. Tamo je osvojio 19. mjesto u konkurenciji od dvije tisuće natjecatelja. Tim povodom napravili smo kratki intervju sa Mihaelom.

- Koliko dugo već pohađaš informatiku kao izborni predmet?

Na informatiku idem od 4. razreda, ovo mi je peta godina učenja.

- Tko ti je bio mentor za natjecanja?

Mentorica mi je moja profesorica iz informatike, prof. Nikolina Bubica.

- Opiši nam kako si se osjećao kada si saznao da si prošao na držano natjecanje?

Nisam mogao vjerovati da sam prošao, bio sam jako uzbudjen i sretan.

- Koliko si se pripremao za državno natjecanje?

Pripremao sam se od početka natjecanja, najprije školskog, pa županijskog a onda i državnog, ukupno oko mjesec dana.

- Je li još itko iz naše škole osim tebe išao na državno natjecanje?

Da, išao je i Orsat Puljizević koji se natjecao u svojoj kategoriji šestaša.

- Jesi li zadovoljan postignutim rezultatom?

Jako sam zadovoljan jer sam od dvije tisuće prijavljenih sudionika prošao među 25 najboljih, a i činjenicom da sam prvak županije.

- Kakvo bi opisao ovo iskustvo iza sebe?

Natjecanje mi je bilo super i pripremam se polako za srednju školu gdje ću se opet natjecati za prolaz na državno natjecanje.

- Imaš li još neke hobije osim informatike?

Naravno, volim gledati sport, posebno nastupe hrvatske reprezentacije.

razgovarao: Mateo Ljubišić, 8.b

FOTORADIONICA NA LOKRUMU

Dana 13. svibnja 2015. godine Foto klub Marin Getaldić organizirao je fotoradionicu pod nazivom Makrofotografija u botaničkom vrtu na Lokrumu, povodom petog Tjedna botaničkih vrtova, arboretuma i botaničkih zbirki.

U foto radionici je sudjelovalo 33 učenika iz osnovnih škola Marin Držić, Lapad, Mokošica i Gruda te učenici Biskupijske klasične gimnazije Ruđer Bošković. Voditelj radionice bio je Igor Brautović, organizatorice Jelena Vlahović i Katija Dolina, a o zanimljivostima fotoreporterskog zanimanja govorio je gosp. Željko Tutnjević, fotoreporter Dubrovačkog vjesnika. Prosudbeno povjerenstvo će ocijeniti fotografije sudionika, a one najbolje će biti izložene na izložbi koja će biti otvorena idućeg tjedna.

Martina Prkačin, 8.b

INTERVJU SA PROFESORICOM BARBAROM SUŠANJ

Barbara Sušanj profesorica je fizike u našoj školi. Iako u našoj školi radi tek 3 godine, jedna je od omiljenih profesorica u školi. Tim povodom smo odlučili napraviti intervju s njom.

Jeste li od malih nogu željeli postati profesorica?

Kao mala djevojčica željela sam jednog dana biti učiteljica. No, u gimnaziji se javila ljubav prema fizici koju sam odlučila i studirati. Danas radim ono što je spoj i jednog i drugog, dakle obadvije želje su se ispunile.

Kada biste ponovno mogli birati smjer, što biste izabrali?

Svakako bih ponovno odabrala studirati geofiziku koja se bavi proučavanjem fizike Zemlje. Geofizika se sastoji od seismologije koja proučava potrese, oceanografije koja proučava fiziku oceana te meteorologije koja proučava fiziku atmosfere i koja je moja najveća ljubav.

Je li Vam naporan rad sa djecom i kako se osjećate dok radite s njima?

Rad s djecom vrlo je plemenit posao. Ponekad je naporan, ali uz veliku ljubav prema njemu taj se napor brzo zaboravi. Osjećaj da nekome možete prenijeti svoje znanje je iznimno lijep i ispunjava zadovoljstvom.

Sviđa li vam se Vaš posao i je li Vam zahtjevan?

Posao učitelja je zahtjevan jer iziskuje puno strpljenja i davanja samog sebe. Svaki učenik je drugačiji i učitelj mu mora pristupiti na određen način. Dakle, kada jedan učitelj ima preko 300 učenika, onda je to svakako zahtjevan posao.

Imate li želju biti razrednica?

Jednog dana svakako da. Uloga razrednika je vrlo teška, ali na mnogo načina i lijepa

Mislite li da je program današnjim učenicima prezahtjevan?

Ne mislim da je program koji učenici moraju savladati prezahtjevan, ali je cijeli sustav poučavanja loše koncipiran. U ranijim vremenima programi su bili puno zahtjevniji, ali se više učilo na praktičan način, što je puno lakše. Također, potrebna je veća korelacija i usklađivanje programa između pojedinih predmeta. Nadajmo se da će nam predstojeća reforma donijeti neke promjene na bolje.

Koliko ste zadovoljni svojim učenicima?

Nekim učenicima sam zadovoljna, nekim malo manje. Zadovoljna sam učenicima koji se trude, makar i ne postigli odlične rezultate. Nezadovoljna sam onima koji ne ulažu trud, ne zbog mene i dobre ocjene, već zbog njih samih.

Kako se osjećate kada svi učenici usvoje gradivo? Je li tada Vaš cilj ispunjen?

Cilj svakog učitelja je da svoje znanje prenese učenicima te da ga oni usvoje i koriste u životu. No, osim obrazovnog dijela, učitelji imaju cilj i odgajati učenika, što je po mom mišljenju ponekad puno važnije od obrazovnog dijela. Ako su oba cilja ostvarena, učitelji se zasigurno osjećaju zadovoljno.

Kakvo je Vaše mišljenje o školskim uniformama?

Mislim da bi nošenje školskih uniformi uvelike smanjilo negativne posljedice socijalnih razlika između učenika, koje su u današnje vrijeme dosta veliki problem.

Veselite li se ljetnim praznicima?

Naravno da se veselim ljetnim praznicima, zar vi ne? ☺

I za kraj, što biste poručili svojim učenicima?

Svojim učenicima, i onim bivšima i budućima bi poručila da uvijek vjeruju u sebe. Neka budu ustrajni i marljivi i rezultati sigurno neće izostati .Na putu do uspjeha neka prije svega budu dobri ljudi, neka poštaju i uvažavaju tuđe mišljenje.

Puno Vam hvala na ugodnom razgovoru!

Razgovarao: Mateo Zvono 8.b

JESTE LI ZNALI...?

...da žirafe nemaju glasnice.

...da komarci imaju zube.

...da koze i hobotnice imaju pravokutne zjenice.

...da se morski psi nikada ne razbolijevaju, jer su imuni na sve poznate vrste bolesti.

...da grom udara muškarce sedam puta češće nego žene.

...da puževi mogu spavati čitave tri godine.

...da je med jedina hrana koja se ne kvari.

...da svaka kap morske vode sadrži približno milijardu atoma zlata.

...da se topla voda smrzava brže od hladne vode.

...da havajska abeceda ima samo 12 slova.

...da svaki put kad kihnete, srce vam stane na sekundu.

...da je upaljač izmišljen prije šibica.

...da je kokosov orah najveće sjeme na svijetu.

...da u prosjeku dešnjaci žive 9 godina duže od ljevaka.

...da je nemoguće kihnuti otvorenih očiju.

...da su u 17. stoljeću mrkve bile ljubičaste

...da je najjači mišić u ljudskom tijelu jezik.

...da pingvini žive i u Africi.

...da puževi imaju 4 nosa.

...da je prva Coca-Cola bila zelena.

...da morske zvijezde nemaju mozak.

...da noj ima veće oko od mozga.

...da su bikovi daltonisti.

...da zlatna ribica ima moć pamćenja u 3 sekunde.

INTERVJU S BORNOM MODRIĆEM

Borna Modrić, učenik 8.c razreda, sudjelovao je u kreativnoj radionici „Hackaton“ koja je održana u sklopu projekta „Pametni Grad“. Borna je bio jedini učenik iz naše škole koji je sudjelovao u projektu, a njegova grupa najmlađa po godinama sudionika.

-Koliko dugo se baviš informatikom?

Informatikom se bavim u školi od 4. razreda, a na radionicu idem mjesec dana.

-Koliko dugo ste radili na tom projektu?

Na tome smo radili dva tjedna, 48 sati bez prekida.

-Što ste točno napravili?

Napravili smo gradsku rasvjetu koja se pali sto posto kada netko prođe ispod nje, troši manje energije.

-Gdje ideš na radionicu i tko ti je mentor?

Na radionicu idem na Pomorski fakultet, a mentor mi je Nikša Vlahušić.

-Kako ste došli do te ideje?

Jako spontano, samo nam je pala na pamet.

-Je li vam itko pomogao pri tom projektu?

Ne, sve smo samostalno napravili.

-Bi li se volio nastaviti baviti informatikom?

Pa da, naročito programiranjem i elektronikom.

-Jeste li dobili ikakvu nagradu i ako jeste koju?

Dobili smo putovanje, lokacija još nije određena. Naš projekt će se napraviti u Dubrovniku i smijemo ići u HI TECH LAB u Dubrovniku kada se otvorи.

-Kakav si inače učenik?

Nisam ni loš ni najbolji, proći će s 5.

-Treniraš li neki sport?

Da, treniram košarku.

-Koliko dnevno provodiš vremena na kompjuteru?

Pa, dnevno provodim oko 2,3 sata.

-Što radiš u slobodno vrijeme?

Idem vanka s prijateljima, sviram gitaru i igram video igre.

-Zahvaljujem ti na ugodnom razgovoru, i želim ti još puno ovako uspješnih projekata!

Razgovarao: Mario Ban 8.b

Ekskurzija u Istru

Dana 6.travnja 2015. osmaši naše škole krenuli su na ekskurziju. U 7 sati ujutro krenuli smo iz Mokošice prema Istri. Prvi dan smo proveli na putu uz kratke stanke, a posjet Smiljanu odgođen je za petak. U autobusu je vladala vesela atmosfera. Nakon dugih i prilično napornih 12 sati putovanja smjestili smo se u hotel „Fontana“ u Buzetu. Poslije večere zabavili smo se u klubu „Estrada“. Nakon neprospavane noći započeo je drugi dan. Otišli smo u Rovinj te razgledavali staru gradsku jezgru, crkvu Sv. Eufemije, crkvu Sv. Josipa, a nakon toga Eufragijevu baziliku, jedan od najznačajnijih spomenika bizantske umjetnosti pod zaštitom UNESCO-a. Slijedio je posjet spilji Baredine u kojoj smo naišli na stalagmite i stalaktite stare preko tisuću godina, čak smo vidjeli čovječju ribicu. Obilazak Zvjezdarnice u Višnjanu također je prošao jako zanimljivo i naučili smo mnogo toga o otkrićima u Svemiru i zvjezdanom svodu. Trećeg dana slijedio je cijelodnevni izlet po Istri. Upoznavali smo se sa središnjim dijelom Istre počevši od Fažane, gdje smo imali stanku za ručak. Nakon Fažane uslijedila je Pula gdje smo doznali mnogo o svojoj nacionalnoj povijesti. Na Brijunima smo se zabavili vozeći se vlakićem po Safari parku što nam se i najviše svidjelo. Naučili smo mnogo u muzeju prepariranih životinja i arheološkoj zbirci. Još smo se malo odmorili u vrtu s raznim mediteranskim biljkama, a nakon toga smo se vratili u Buzet.. Četvrti dan nakon doručka otišli smo u obilazak srednjovjekovnog gradića Motovuna, koji je najljepši primjerak sredozemnog akropolskog naselja. Poslijepodne smo proveli u Rijeci. Nakon večere slijedila je završna zabava koja je zasigurno svima bila nezaboravna. Peti, ujedno i zadnji dan putovanja proveli smo u Gorskom kotaru, u malenom mjestu zvanom Fužine. Nakon plovidbe brodom jezerom Bajer slijedio je ručak te posjet Memorijalnom centru „Nikola Tesla“. Razgledavali smo njegovu rodnu kuću i laboratorij i sada se zasigurno više divimo Tesli i njegovom umu. Nakon poučnog, ali i zabavnog izleta u Smiljanu uputili smo se natrag svojoj Mokošici nasmiješenih lica. Povratak je bio oko 11 sati navečer. Sa sigurnošću

možemo reći da je bilo nezaboravno iskustvo, ali je najbitnije da smo se zabavili a usput i nešto naučili.

Martina Prkačin 8.b